

Riigiteenuse tõlge: ühe termini saamisluhu

Katrin Karu

Politsei- ja Piirivalveameti tõlketalitus

Riigid seisavad silmitsi vajadusega pakkuda tõlketeenust inimestele, kellel võib olla piiratud juurdepääs mitmesugustele avaliku sektori teenustele, kuna nad ei valda (piisaval määral) asjaajamise keelt. Inimeste õiguste kaitset, sealhulgas õigust tõlkele, tagavad mitmed nii rahvusvahelised kui ka riigisisised õigusaktid ja korrad, nende seas nt Euroopa Liidu põhiõiguste harta, mitmed Euroopa Liidu direktiivid¹ ja ka Eestis – terve hulk seadusi². Riigi tellimisel kirjalikku ja suulist tõlget tegevate tõlkide kohustusi ja vastutust reguleerivad kriminaalmenetluse seadustik ja karistusseadustik³. Seega võib väita, et tegemist on üsnagi reguleeritud tõlkevaldkonnaga⁴. Inglisekeelses erialakirjanduses nimetatakse seda valdkonda *public service interpreting* või *community interpreting*. Artiklis otsitakse vastust küsimusele, kuidas kõnealust tõlkevaldkonda eesti keeles nimetada. Otsitav termin võiks olla *riigiteenuse tõlge*.

Nagu öeldud, pakutakse kõnealust tõlget eri (riigi)asutustes ja see tagab inimesele, kes ei valda piisaval määral riigikeelt, juurdepääsu avalikele teenustele. Seda tõlkevaldkonda on 2013. aastal ilmunud Margus Puusepa suulise tõlke õpikus nimetatud *kontakttõlkeks* ja sellele on pühendatud põhjalik peatükk⁵. Siinkirjutaja on aastal 2012 avaldanud artikli, milles analüüsis termini *community interpreting* võimalikke tõlkevasteid eesti keeles, ning jõudis järeldusele, et oskussõnal *kontakttõlge*, mis on tõlkelaen rootsikeelsest *kontakttolkning*, on eeldused saada üldtuntuks ja -kasutatavaks⁶. Termin läks käibe eelkõige akadeemilises kontekstis – nõnda on nimetatud nii Tartu Ülikoolis kui ka Tallinna Ülikoolis õppeainet/moodulit, milles käsitletakse tõlkeolukordi, mida inglise keeles tähistatakse terminiga *community interpreting* või *public*

¹ Direktiiv [2010/64/EL](#) õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses; direktiiv [2012/13/EL](#), milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet; direktiiv [2012/29/EL](#), millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded; määrus [\(EL\) 2024/1351](#), mis käsitleb varjupaiga- ja rändehaldust; direktiiv [2008/115/EÜ](#) ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel; direktiiv [2013/32/EL](#) rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta; direktiiv [2013/33/EL](#), millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded.

² Nende hulgas nt Eesti Vabariigi põhiseadus ([RT I, 11.04.2025, 3](#)), väljasõidukohustuse ja sissesõidukeelu seadus ([RT I, 26.06.2025, 25](#)), välismaalasele rahvusvahelise kaitse andmise seadus ([RT I, 26.06.2025, 23](#)), väärteomenetluse seadustik ([RT I, 05.07.2025, 19](#)), haldusmenetluse seadus ([RT I, 06.07.2023, 31](#)), tsiviilkohtumenetluse seadustik ([RT I, 03.04.2025, 2](#)), halduskohtumenetluse seadustik ([RT I, 08.07.2025, 14](#)), lisaks keeleseadus ([RT I, 30.01.2025, 3](#)); vandetõlkide puhul ka vandetõlgi seadus ([RT I, 14.03.2025, 2](#)).

³ Kriminaalmenetluse seadustiku ([RT I, 22.12.2025, 3](#)) § 161 ning karistusseadustiku ([RT I, 22.12.2025, 2](#)) §-d 318 ja 321.

⁴ Tõlkesektorile avaldab kahtlemata suurt mõju suurte keelemudelite üha laialdasem kasutuselevõtt ja praegu ei ole veel selgust, milliseid muutusi see endaga kaasa toob. Samas kõrge reguleerituse tasemega sektorites on jõutud arusaamani, et tehisisintellektist saadav suur kasu ei kaalu üles võimalikku kahju, mille võib põhjustada valetõlge – riskid on liiga suured, seega jätkatakse ka edaspidi inimtõlke kasutamist. Seega võib oletada, et avalikus sektoris, mis on kõrge reguleerituse tasemega tõlkesektor, püsib vajadus inimtõlke järele ka edaspidi. Arutelud 24.-25.11.2025 Helsingis toimunud Põhjamaade tõlkefoorumil (NTIF2025).

⁵ **M. Puusepp**. Suuline tõlge. – EKSA, 2013, lk 275–313.

⁶ **K. Karu**. *Community interpreting* – kuidas seda tõlkida. – KVÜÕA toimetised, vol 4, 2012, lk 73–86.

service interpreting. Traditsiooniliselt on kõnealust tõlkevaldkonda vastandatud konverentsitõlkele ja uurijad on esile toonud eelkõige selliseid kontakttõlke tunnusoone nagu tõlkeolukorra vahetu iseloom, tõlkesituatsioonis osalejate ebavõrdne võimupositsioon, tõlkimine avalike teenuste või riigivõimu realiseerimise kontekstis jms. Puusepp on defineerinud kontakttõlke järgmiselt: see on „tõlge riigivõimu või kohalikku omavalitsust esindavate asutuste ja tavakodaniku vahelises riigisisises asjaajamises, mis toimub eeskätt riigi pakutavate avalike teenuste või riigivõimu teostamise kontekstis ning mille peamiseks tunnusooneks on suhtlusolukorra vahetu iseloom (nn silmast silma vestlused) ja osapoolte võimupositsiooni ebavõrdsus“⁷.

Viimastel aastakümnetel on kõnealust tõlkevaldkonda päris palju uuritud, sellele on pühendatud arvukalt teadustöid ja rahvusvahelisi konverentse, välja on töötatud ka ISO standard.⁸ ISO standard on välja töötatud seoses üleilmse vajadusega võtta arvesse üha kasvavat keelelist, kultuurilist ja etnilist mitmekesisust. See on oluline, et võimaldada ühiskonna liikmetele juurdepääs neile mõeldud teenustele, mida nad muidu keelebarjääri tõttu ei saaks kasutada, kuna ei valda teenuse osutamise keelt. Selliste teenuste spekter on lai, hõlmates avalik-õiguslikke, sotsiaal-, haridus-, meditsiini- jm teenuseid. ISO standardis on muu hulgas märgitud, et kõnealune tõlkevaldkond on muutunud elukutseks. Arvestades üleilmseid migratsioonivoogusid, võib oletada, et tegemist on maailmas enim levinud suulise tõlke valdkonnaga.

Eestis, nagu eespool märgitud, võeti termini *community interpreting* või *public service interpreting* vastena kasutusele oskussõna *kontakttõlge*. Kuid terminisüsteem on dünaamiline ja aja jooksul on termin *kontakttõlge* omandanud tähenduse, mis erineb olulisel määral 2013. a definitsioonis esitatust. See on tingitud vajaduse uue termini järele, mis arvestaks nii mõiste sisu kui ka muutunud sõnakasutust ning kataks kogu valdkonna, rõhutamata konkreetset tõlkesituatsiooni, näiteks menetlustõlge, politseitõlge, meditsiinitõlge vms, või teenuse osutamise viisi, nagu kontakttõlge.

Uue olukorra on tingitud mitmed asjaolud. Ühest küljest on termini *kontakttõlge* (*community interpreting* tähenduses) kasutus olnud piiratud peaaegselt akadeemilise sfääriga, selle laiemat levikut ei ole toimunud. Teisalt on muutunud keskkond ja praeguseks on juurdunud sõnakasutuses toimunud termini *kontakttõlge* tähendusnihe – ja see on olulisim põhjus uue asjakohase termini leidmiseks.

Puusepp märgib, et oskussõna *kontakttõlge* väljendab tõlgitava olukorra olemust, mil inimesed on omavahel **vahetus kontaktis** (autori esiletõst). „Eesti keele seletavast sõnaraamatust“ leiab sõnale *kontakt* järgmised seletused: 1) ühendus, kokkupuude, suhtlemine; vastastikune mõistmine; 2) otsene kokkupuude⁹. Seega sobib sõna *kontakt* kasutada sellise suulise tõlke viisi tähistamiseks, mis toimub osalejate vahetus kokkupuutes, mil vesteldakse silmast silma. Termin *kontakttõlge* on seega läbipaistev ja hästi mõistetav, kui on eelkõige vaja rõhutada

⁷ M. Puusepp (viide 5).

⁸ ISO 13611:2024.

⁹ Eesti keele seletav sõnaraamat, [kontakt](#).

suhtlusolukorra vahetut iseloomu. Analoogia võib tuua terminiga *kontaktõpe*, mis on Estermis defineeritud kui õppevorm, kus õpe toimub **ühises füüsilises ruumis** (autori esiletõst), nt klassis, auditooriumis, muuseumis¹⁰. Seega liitsõna laiendi osa motiveeritus määngib vaadeldud juhtudel olulist rolli tähistatava mõiste defineerimisel.

Suurim käsitletava tõlkevaldkonna teenuse pakkuja Eestis on Politsei- ja Piirivalveamet (PPA)¹¹. Enne koroonapandeemiat toimus kontaktõlge PPA-s ja laiemalt Eestis tõepoolest valdavalt nn silmast silma vestluste formaadis ühises füüsilises ruumis ja tehnilisi lahendusi kasutati võrdlemisi vähe. Esmakordselt tõlgiti PPA-s Skype'i teel 2016. aastal, kuid kaugtõlge ei leidnud toona veel kuigivõrd laialdast kasutust. Olukord muutus järsult 2020. aasta varakevadel, mil kehtestati koroonapandeemiast tingitud piirangud. Vajadus tõlke järele PPA-s püsis suur, kuid inimestevahelised vahetud kontaktid olid piiratud. Seega mindi sisuliselt päevapealt üle tõlkimisele tehniliste lahenduste vahendusel ja järjest rohkem hakati rääkima *kaugtõlkest*, pidades silmas *community interpreting*'i olukorda, mille puhul vähemalt üks vestluse osapool (enamasti tõlk) viibis teistest erinevas asukohas. Ajapikku see olukord ja ka sõnakasutus kinnistusid ja muutusid tavapäraseks. Praegu tehakse 95% suulisest tõlkest PPA-s veebirakenduse või harvemini telefoni teel.

Kaugtõlkel on võrreldes samas füüsilises ruumis toimuva tõlkega mitmeid eeliseid, millest tuleks muu hulgas esile tõsta rahalist kokkuhoidu, väiksemat ajakulu ning tõlke tellijate ja tõlget vajavate inimeste võrdset kohtlemist. Kui enne kaugtõlke võidukäiku pidid kas tõlgid või menetlejad kulutama aega ja sõidukilomeetreid, et saada kokku ühes asukohas, siis nüüd on see vajadus ära langenud. Enamikus Eesti politseijaoskondades ei ole kohapeal tõlke, seega pidid sealsed menetlejad tõlkevajaduse tekkides kas kasutama tehnilisi lahendusi või leidma muid mooduseid, nt tellima sisseostetava tõlketeenuse, samas kui need ametnikud, kelle asukohas töötasid ka tõlgid, said need alati vestlusruumi kohale kutsuda. Koroonapiirangud andsid tõuke vanade mõttemustrite murdmiseks ja kaugtõlge muutus PPA-s valdavaks tõlketeenuse osutamise viisiks.

Mõiste *kaugtõlge* ei ole iseenesest uus. Juba 1998. a avaldatud Routledge'i tõlkeentsüklopeedia esmatrükist leiab mõisteartikli "*Community interpreting*", kus on muu hulgas öeldud, et *community interpreting* hõlmab nii silmast silma tõlkimist kui ka telefonitõlget,¹² mis on kahtlemata oma olemuselt kaugtõlge.

Tänapäeval on mitmesugused kaugtõlkelahendused sedavõrd levinud, et telefoni või veebi teel toimuvat tõlget tuleb terminoloogiliselt eristada tõlkimise viisist, mille puhul selliseid tehnilisi abivahendeid ei kasutata. Oluline on ära märkida, et 2020. aasta mais võeti vastu kriminaalmenetluse seadustiku muudatused, mis käsitlevad ka kaugtõlget kriminaalmenetluses. Kriminaalmenetluse seadustiku § 161 lg 1 sätestab, et tõlgi osavõtu menetlustoimingust või

¹⁰ Esterm, *kontaktõpe*.

¹¹ 2025. aastal täideti PPA-s ca 18 200 tõlketellimust. Kirjalikult tõlgiti ca 26 000 lehekülge ja suuliselt ca 14 500 tundi; tõlgiti ca 50 erinevast keelest. PPA-l on mitusada koostööpartnerit ja aastas tehakse ligi 20 000 pöördumist.

¹² C. Wadensjö. Community interpreting. – Routledge Encyclopedia of Translation Studies. Toim. M. Baker, K. Malmkjær. Routledge, 1998, lk 33–37.

kohtuistungist võib korraldada tehnilise lahenduse abil, mis vastab § 69 lõikes 2 nimetatud nõuetele. Kõnealused nõuded käsitlevad kaugülekuulamist. „Kaugülekuulamine tähendab ülekuulamist 1) tehnilise lahenduse abil, mille tulemusena on ülekuulatava ütlused otseülekanadena vahetult näha ja kuulda ning talle saab küsimusi esitada; 2) telefonitsi, mille tulemusena on ülekuulatava ütlused vahetult kuulda ning talle saab küsimusi esitada“¹³.

On ootuspärane, et kaugtõlge, iseäranis õigusemõistmise valdkonnas, on pakkunud huvi ka teadlastele. Nõnda on aastatel 2008 kuni 2016 Euroopa Liit rahastanud kolme uurimisprojekti AVIDICUS, milles uuriti videovahendatud suulist tõlget, tagamaks juurdepääsu kvalifitseeritud tõlkele kriminaalmenetluses, nagu on ette nähtud direktiivis 2010/64/EL¹⁴.

Eestiski on kaugtõlkest räägitud juba paarkümmend aastat tagasi Euroopa Liiduga liitumise kontekstis. Eesti Päevalehes avaldati toona artikkel, milles arutleti vajaduse üle välja panna kokku 60 Euroopa Komisjonilt tunnustuse saanud tõlki, kes kõik ei pruugi olla huvitatud töötamisest Brüsselis, ja avaldati lootust, et liitumise ajaks on EL-i asjaajamises arenenud videokonverentsi võimalused, näiteks kaugtõlge, mis võimaldab tõlkidel töötada Eestis¹⁵.

Täna räägitakse kaugtõlkest erinevates kontekstides. Veebist leiab enim viiteid kaugtõlkele seoses viipekeeleaga. Vahemärkusena tuleb rõhutada, et viipekeeletõlget on traditsiooniliselt liigitatud mõiste *community interpreting* alla, kuna viipekeelse kogukonna liikmed vajavad juurdepääsu teenustele tõlgi vahendusel just nimelt keelebarjääri tõttu. Kaugtõlge on defineeritud viipekeeletõlgi kutsestandardi lisas 1 kui tõlketeenuse osutamise viis, kus tõlkesituatsioonis osalejad ei asu ühes ja samas paigas¹⁶. Kaugtõlke liikidena on defineeritud telefoni- ja videotõlge, kus sidevahendina kasutatakse vastavalt telefoni või videoühendust¹⁷. Tänapäeval eksisteerib viipekeele kaugtõlke mobiilirakendus, millega saab tutvuda Sotsiaalkindlustusameti lehel¹⁸.

Koroonapandeemia mõjutas ka konverentsitõlke teenuse osutajaid – piirangud tingisid muutused tõlketurul ja veebipõhiste kaugtõlkeplatvormide kasutuselevõtu. 2020. aasta 30. septembril toimus rahvusvahelisele tõlkijate päevale pühendatud seminar, kus oli töötuba pealkirjaga „Kaugtõlge – kas tulnud, et jääda?“. Töötoas arutleti kaugtõlke võimaluste ja ohtude üle¹⁹. Kaugtõlkele on pühendatud rubriik Eesti tõlkemagistrite liidu kodulehel²⁰. On tähelepanuväärne, et kaugtõlget ei ole seal defineeritud, kuivõrd tegemist on motiveeritud läbipaistva terminiga, mille sisu ei tekita vääriti mõistmist. Keskendutud on praktilistele nõuannetele.

¹³ *Ibid.*

¹⁴ [AVIDICUS](#) – kriminaalõigussüsteemis video vahendusel tehtava suulise tõlke hindamine.

¹⁵ **M. Arop.** [Eestil napib EL-i jaoks tõlke](#). – Eesti Päevaleht 2002, 14. jaanuar.

¹⁶ [Kutseregister](#).

¹⁷ *Ibid.*

¹⁸ Sotsiaalkindlustusamet. [Kaugtõlge](#).

¹⁹ Tõlkijate päeva seminar „Sõna jõud ja keele kõla – tõlkimise roll (kriisi)kommunikatsioonis“. 30. september 2020.

²⁰ [Eesti Tõlkemagistrite Liit](#).

Kaugtõlget eraldi tõkeliigi või -viisina on oma kodulehtedel hakanud esile tooma ka tõlkebürood. Tuleb märkida, et Eesti tõlkebürood ei kategoriseeri suulise tõlke liike ega viise ühiste diferentsiaaltunnuste järgi ja nõnda satub kaugtõlge samasse loetellu sünkroon-, sosin-, konverentsi- ja järeltõlkega. Küll aga märgitakse ära, et kaugtõlke puhul toimub tõlkimine videosilla või telefoni vahendusel ja tõlk ei pea kohale minema: „Kaugtõlge lihtsustab tõlke korraldamist, kui osalejad viibivad erinevates asukohtades. Seda kasutatakse laialdaselt ülemaailmsel virtuaalsetel kohtumistel ja veebiseminaridel, välismaal asuva arstiga konsulteerimisel ning erineva keeleoskusega õpilaste ja juhendajate vahelises veebipõhises õppetöös. Kaugtõlget kasutatakse ka rahvusvahelistel virtuaalsetel konverentsidel, veebi teel korraldatavatel kohtuistungitel, äriläbirääkimistel, eri riikidest pärit osalejatega veebikoolitustel ning klienditoe osutamisel. Kaugtõlge võimaldab pakkuda suulise tõlke teenust ilma, et tõlk peaks ise kohale minema.“²¹ Nagu tsitaadist näha, loetletakse siin muu hulgas selliseid tõlkeolukordi, mida traditsiooniliselt liigitatakse *community interpreting*'i alla.

Seega võib öelda, et kaugtõlge on tänapäeval tunnustatud ja laialdaselt kasutatav tõlkeviis ning sõna *kaugtõlge* on praeguseks omandanud termini tähenduse, märkides olukorda, mille puhul suhtlussituatsioonis osalejad viibivad eri asukohtades ja vähemalt üks osapool osaleb vestluses tehnilise lahenduse abil.

PPA-s on oskussõna *kaugtõlge* vastandterminina läinud käibele termin *kontaktõlge*, sest tekkis vajadus eristada tehniliste lahenduste abil osutatavat tõlketeenust sellisest, mille puhul tehnilisi lahendusi ei kasutata. *Kontaktõlkeks* hakati nimetama suulise tõlke viisi, mille puhul suhtlussituatsioonis osalejad viibivad samas ruumis. Seega on muutunud ja juurdunud sõnakasutus toonud endaga kaasa tähendusnihe ja termini *kontaktõlge* mõistevälja muutumise, mis ongi tinginud vajaduse leida terminile *community interpreting / public service interpreting* uus eestikeelne vaste.

Selle probleemi lahendamiseks kutsusime PPA tõlketalituses kokku terminitöörühma, kus arutasime tekkinud olukorda ja uue oskussõna vajalikkust. Võimalikke eestikeelseid vasteid terminile *community interpreting* on vaadeldud ning poolt- ja vastuargumente analüüsitud siinkirjutaja 2012. aastal ilmunud artiklis²², kuid nende seast ei leidnud terminitöörühm ühtegi sobivat. Arutlesime ka mõiste *community interpreting* määratluse üle. Otsisime definitsiooni, mis oleks Puusepa pakutust üldisem, ei rõhutaks suhtluse vahetut iseloomu ning hõlmaks kõiki kõnealuse tõlkevaldkonna alla liigitatavaid tõlkeviise, -mooduseid ja -situatsioone. Sobiva definitsiooni leidsime artiklikogumikust, mis on välja antud pärast 1995. aastat Kanadas toimunud esimest üleilmset kõnealusele tõlkevaldkonnale pühendatud konverentsi²³. Uueks terminiks valis töörühm oskussõna *riigiteenuse tõlge*.

²¹ Toimetaja tõlkebüroo kodulehel on kõige põhjalikum [kaugtõlke tutvustus](#).

²² K. Karu (viide 6).

²³ S. E. Carr *et al.* The critical link: Interpreters in the community. Papers from the 1st International Conference on Interpreting in Legal, Health, and Social Service Settings. Geneva Park, Canada, June 1–4, 1995. Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins Publishing, 1997.

Riigiteenuse tõlge on niisiis suuline tõlge, mida tehakse ametiasutuses ning mille eesmärk on võimaldada suhtlust ametniku ja asutuses viibija vahel, kes ei valda vastava riigi ametlikku keelt, tagamaks viimasele täielik ja võrdne juurdepääs õigus-, tervishoiu-, haridus-, sotsiaal- ja riiklikele teenustele²⁴.

Hea termin on lühike, selge, läbipaistev ja sobib keelesüsteemi. Sobiva oskussõna leidmiseks peab arvesse võtma riigi ideoloogiat, keele- ja migratsioonipoliitikat, samuti seda, kus ja kuidas tõlget riigis tehakse – sellest võib sõltuda definitsioon. Termin *riigiteenuse tõlge*²⁵ kasuks räägib eelkõige selle läbipaistvus ja selgus (vrd eelkirjeldatud seoses terminipaariga *kaugtõlge-kontakttõlge*: just nende terminite motiveeritus ja läbipaistvus ongi tinginud termini *kontakttõlge* tähendusnihke). Kuna tõlkimine on olemuslikult tavapärane teenus, mida pakuvad muu hulgas tõlkebürood, on tähtis, et inimene, kes ei ole enamasti spetsialist ega orienteeru tõlketeaduse oskussõnavaras ega mõistesüsteemis, oleks võimeline otsustama, millist teenust ta vajab ning kas seda talle pakutakse. Samuti on oluline, et riigihangetes osalevad ettevõtted mõistaksid üheselt hankedokumentide tehnilist kirjeldust. Nii näiteks hangib PPA riigiteenuse tõlget infoühiskonna teenuse vahendusel. Seetõttu on termini läbipaistvus ja semantiline motiveeritus olulised tunnused, mida tuleks oskussõna valikul ja juurutamisel silmas pidada. Käibelev minev termin võiks olla ka lihtne ja kergesti mõistetav. Oskussõna *riigiteenuse tõlge* vastab nendele kriteeriumidele.

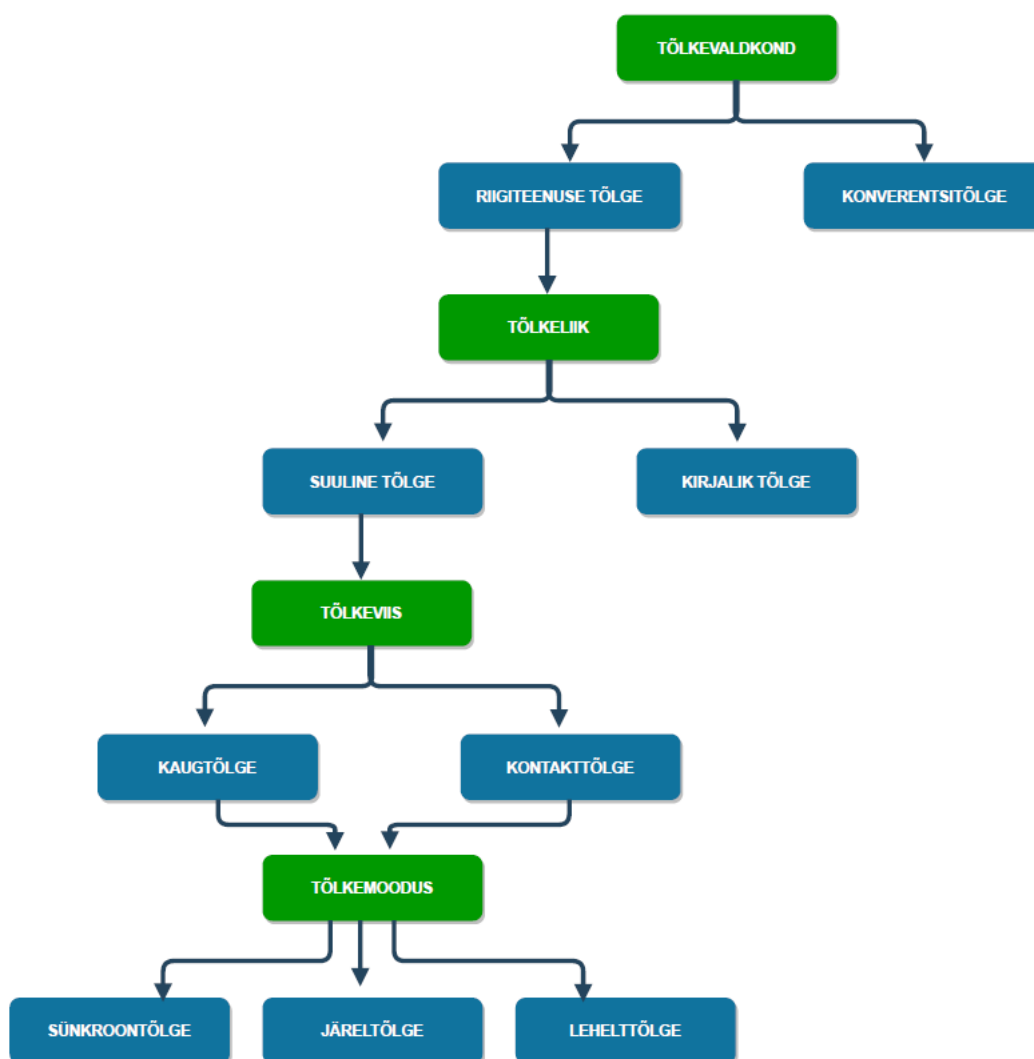
Nagu on öelnud Tiiu Erelt: „/.../ igaüks mingi uue nähtuse tundma õppijatest /.../ vaatab nähtust /.../ oma silmadega, oma arusaamade järgi, näeb mingit oma, ainult talle ilmset külge ning igaüks nimetab siis ka omamoodi. Ent – kui annab kokku leppida, on veel parem.”²⁶ Usutavasti on uuel terminil *riigiteenuse tõlge* olemas eeldused selleks, et minna käibelev, tähistada üheselt mõistetavalt kirjeldatavat tõlkevaldkonda ja olla arusaadav nii tõlketeenuse osutajatele kui ka selle tarbijatele.

Lõpetuseks esitan skemaatilisel eri tõlketerminite paiknemise hierarhilises süsteemis. Joonisel on kujutatud siinse artikli teemasid illustreerivat terminipuud. Lihtsuse ja arusaadavuse eesmärgil ei ole skeemil näidatud konverentsitõlke ja kirjaliku tõlke hierarhilisi seoseid teiste terminitega, sest neid ei ole artiklis käsitletud.

²⁴ *Ibid.*

²⁵ Kaalusime ka liitsõna *riigiteenusetõlge*. Kuna see on kolmetüveline liitsõna, tundus see kohmakas ja silmaga kehvemini haaratav. Seetõttu otsustasime kahe sõnalise termini kasuks.

²⁶ T. Erelt. Terminõpetus. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus, 2007, lk 109.

Joonis. Riigiteenuste tõlke valdkonna terminid

Skeemist nähtub, et terminid *riigiteenuse tõlge* ja *kontakttõlge* paiknevad praeguseks juurdunud professionaalse keelekasutuse terminihierarhias eri tasanditel. *Riigiteenuse tõlge* (*community interpreting*) tähistab tõlkevaldkonda, *kontakttõlge* tähistab kõrvuti *kaugtõlkega* tõlkeviisi – tehnilise lahenduse abil või ilma selleta. Seega võib terminit *riigiteenuse tõlge* pidada sobivaks tähistama tõlkevaldkonda, mis katab tõlketeenuse osutamist avalike teenuste ja riigivõimu teostamise kontekstis.